

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 20 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de avocatul Vîrlan Octavian în numele inculpatului Bosnea Artur și de inculpații

Bosnea Artur xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

și

Tataru Liuba xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 23.04.2014 - 20.05.2015;

2. Instanța de apel: 25.09.2015 - 06.12.2016;

3. Instanța de recurs: 12.10.2017 - 22.11.2017

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 20 mai 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- **Bosnea Artur** în baza: - art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități turistice pe un termen de 3 ani; - art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare; - art.264 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități turistice pe un termen de 3 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani;

- **Tataru Liuba** în baza: - art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități turistice pe un termen de 3 ani; - art.220 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare; - art.220 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare; - art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul comerțului și gestionării societăților comerciale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 18 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei, de tip închis, cu privarea de dreptul de a

exercita anumite activități în domeniul turismului, comerțului și gestionării societăților comerciale pe un termen de 5 ani.

2. Prima instanță a constatat că Tataru Liuba și Bosnea Artur, acționând împreună și de comun acord, în perioada de timp a anului 2013, data și ora exactă nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în mun.Chișinău, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei xxxxxxxxxx, profitând de vârsta acesteia și de situația de vulnerabilitate a ei, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin lipsa surselor de existență și a locului de trai în mun.Chișinău, prin selecționare au atras-o pe ultima în activitatea de practicare a prostituției.

Astfel, Tataru Liuba, aflându-se în sect.Botanica, mun.Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, întru realizarea intențiilor infracționale comune, cunoscând despre vârsta minoră a lui xxxxxxxx și despre situația de vulnerabilitate a ultimei, au supus-o exploatării sexuale comerciale în prostituție, asumându-și responsabilitatea de a-i găsi clienți, cărora minora urma să le acorde servicii sexuale contra plată, înlesnind în așa mod practicarea prostituției de către ultima.

Totodată, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur în vederea realizării exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei xxxxxxxx și obținerea personală a foloaselor financiare din această activitate, a asigurat-o pe ultima că din suma de xxx lei, care urma să-i fie achitată de către fiecare client pentru acordarea serviciilor sexuale timp de o oră, îi va achita ei personal câte xxx lei pentru fiecare persoană la care minora le va acorda servicii sexuale, după care a adăpostit-o într-un apartament din sect. Botanica, xxxxxxxx, mun.Chișinău.

În continuare, Tataru Liuba, profitând de vârsta minoră a lui xxxxxx și de situația de vulnerabilitate a ultimei, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, întru realizarea intenției infracționale comune, au supus-o pe minora xxxxxxxxxxxx exploatării sexuale comerciale în prostituție timp de aproximativ două luni, perioadă în care au transportat-o în diferite locuri din mun.Chișinău, unde ultima presta servicii sexuale contra plată diferitor bărbați.

2.1. Tot ei, acționând împreună și de comun acord, în perioada de timp a anului 2013 până la 19 februarie 2014, aflându-se în mun.Chișinău, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorilor xxxxxx și xxxxxxxxxxxx, profitând de vârsta minoră a acestora și de situația de vulnerabilitate a lor, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin lipsa surselor de existență și a locului de trai în mun.Chișinău, prin selecționare le-a atras pe ultimele în activitatea de practicare a prostituției.

Astfel, Tataru Liuba, aflându-se în sect.Botanica, mun.Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, întru realizarea intențiilor infracționale comune, cunoscând despre vârsta minoră a lui xxxxxxxx și xxxxxxxxxxxx și despre situația de vulnerabilitate a ultimelor, le-au supus exploatării sexuale comerciale în prostituție, asumându-și responsabilitatea de a le găsi clienți cărora minorele urmau să le acorde servicii sexuale contra plată.

Totodată, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur în vederea realizării exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorelor Caușnean Elena și Vozian Ina, și obținerea personală a foloaselor financiare din această activitate,

le-a asigurat pe ultimele că din suma de 800 lei, care urma să le fie achitată de către fiecare client pentru acordarea serviciilor sexuale timp de o oră, îi va achita ei personal câte 400 lei pentru fiecare persoană la care minorele le vor acorda servicii sexuale, după care le-a adăpostit în diferite apartamente din sect. Botanica, mun. Chișinău.

În continuare, la 19 februarie 2014, Tataru Liuba, profitând de vârsta minoră a lui Caușnean Elena și Vožian Ina și de situația de vulnerabilitate a ultimelor, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur întru realizarea intenției infracționale comune, le-a transportat pe minorele xxxxxx și xxxxxxxxx pe adresa mun. Chișinău, xxxxxxxxxx, unde ultimele urmau să acorde servicii sexuale contra plată, bani pe care urma să-i încaseze, însă acțiunile lor criminale au fost întrerupte de către colaboratorii de poliție.

2.2. Tot ei, în luna octombrie 2013, data și ora exactă nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, acționând împreună și de comun acord, aflându-se în mun. Chișinău, având intenția îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către xxxxxxxxx, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării acestei activități, au îndemnat-o pe ultima de a practica prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre intenția unor bărbați de a beneficia de serviciile sexuale, contra sumei de xxxxx lei pentru fiecare oră.

Ulterior, Tataru Liuba, întru realizarea intențiilor sale infracționale, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, obținând consimțământul lui xxxxxxxx de a practica prostituția, i-a înlesnit practicarea acestei activități prin punerea la dispoziție a apartamentului xxxxxxxxx, mun. Chișinău, unde ultima urma să practice prostituția.

Totodată, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către xxxxxxxxx, i-au găsit acesteia mai mulți clienți cărora ultima le-a acordat servicii sexuale contra plată, în diferite apartamente din mun. Chișinău.

Concomitent, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către xxxxxxxxx, după acordarea serviciilor sexuale contra plată de către ultima, a solicitat și a primit de la aceasta diverse sume de bani primite de la fiecare client.

2.3. Tot ei, în luna ianuarie 2014, data și ora exactă nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord, având intenția îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către xxxxxxxxx, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării acestei activități, a îndemnat-o pe aceasta de a practica prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre intenția unor bărbați de a beneficia de serviciile sexuale, contra sumei de xxx lei pentru fiecare oră.

Ulterior, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, întru realizarea intențiilor sale infracționale, obținând consimțământul lui xxxxxxxxx de a practica prostituția, i-a înlesnit practicarea acestei activități, prin punerea la dispoziție a apartamentului xxxxxxxx, mun. Chișinău, unde ultima urma să practice prostituția.

Totodată, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către xxxxxxxxx, i-au găsit acesteia mai

mulți clienți cărora ultima le-a acordat servicii sexuale contra plată în diferite apartamente din mun.Chișinău.

Concomitent, Tataru Liuba, acționând împreună și de comun acord cu Bosnea Artur, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către xxxxxxxx, după acordarea serviciilor sexuale contra plată de către ultima, a solicitat și a primit de la aceasta diverse sume de bani primite de la fiecare client.

2.4. Tot ea, Tataru Liuba, în luna noiembrie 2013, data nu a fost posibil de stabilit cu certitudine de organul de urmărire penală, aflându-se în incinta pizzeria „xxxxx” amplasată la intersecția bd.xxxxxxx cu str.xxxxxxx, mun.Chișinău, având intenția îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării acestei activități, acționând întru realizarea intenției sale infracționale, cunoscând că xxxxxxxx este de acord să practice prostituția pe teritoriul mun.Chișinău, promițându-i o stimulare în sensul unei vieți mai ușoare, fără muncă, a convenit cu aceasta că îi va găsi clienți pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată.

Ulterior, Tataru Liuba, întru realizarea intențiilor sale infracționale, obținând consimțământul lui xxxxxxxxx de a practica prostituția, i-a înlesnit practicarea acestei activități, prin punerea la dispoziție apartamentul xxxxxxxxxxxxxx, mun.Chișinău, unde ultima urma să practice prostituția.

Totodată, Tataru Liuba, acționând cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către xxxxxx, i-a găsit mai mulți clienți nestabiliți de organul de urmărire penală, cărora ultima le-a acordat servicii sexuale contra sumei de xxx-xxx lei, organizând în acest sens și deplasarea ei cu automobilul din contul personal în unul din apartamentele din str.xxxxxxx, mun.Chișinău. În acest sens, a asigurat-o pe ultima că, din suma de xxx-xxx lei care urma să fie achitată de către fiecare client pentru acordarea serviciilor sexuale, îi va achita ei personal jumătate din banii obținuți în urma acordării serviciilor sexuale.

Concomitent, Tataru Liuba, acționând în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către xxxxxx, după acordarea serviciilor sexuale contra plată de către ultima, a solicitat și a primit de la aceasta diverse sume de bani primite de la fiecare client, cuantumul căruia nu a fost posibil de stabilit.

2.5. Tot ea, Tataru Liuba, la 21 iunie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu încă o persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă în procedură separată, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se aflau la reprezentanța companiei Moldcell Shop „xxxx” SRL, amplasată pe str.xxxxxxx, mun.Chișinău, după un plan bine chibzuit, au convins-o pe Țurcan Galina să încheie un contract de prestare a serviciilor cu compania „Moldcell”. După ce ultima a procurat în credit un telefon mobil de model „Iphone 5” la prețul de xxxxxxxx lei i l-a transmis lui Tataru Liuba.

Astfel, în urma acțiunilor ilegale Tataru Liuba și persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă în procedură separată au obținut prin înșelăciune de la xxxxxx telefonul menționat, după care cu bunul însușit au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile în sumă de xxxxxxxx lei.

2.6. Bosnea Artur, la 13 februarie 2014, aproximativ la ora 12.55, aflându-se la volanul autovehiculului de model „xxxxxx”, cu n/î C RD xxxxxx, deplasându-se pe

bd.Ștefan cel Mare din direcția str.M.Eminescu spre str.Pușkin, mun.Chișinău, în preajma intersecției str.Vl.Pîrcalab cu Ștefan cel Mare, pe porțiunea de drum destinată trecerii pietonale, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a ignorat cerințele pct.3, pct.11 lit.f) și pct.45 subpct.1) lit.a), b), c), d), subpct.2) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului; conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată; conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum a neglijat și prevederile indicatorului „5.50.1, 5.50.2” ce semnaleză trecerea pentru pietoni și ca urmare nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a cedat trecerea pietonului la trecerea pentru pietoni și a tamponat pietonul xxxxxxxx, care traversa partea carosabilă la trecerea de pietoni, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.886/D, vătămare corporală medie sub formă de fractura apofizei transversale pe stînga, L2 fără deplasare, edem al țesuturilor moi a coapsei stîngi, ce a dus la dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul R.Medeleanu în numele inculpatului A.Bosnea, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe învinuirea adusă în baza art.206 alin.(3) și 220 alin.(2) Cod penal, invocând că partea acuzării nu a prezentat probe care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor date, lipsind în acțiunile acestuia latura obiectivă a componenței de infracțiune de recrutare, transportare, adăpostire a persoanei; - instanța și-a întemeiat soluția doar pe declarațiile părților vătămate, fără a da o apreciere probelor ce au fost verificate în cadrul cercetării judecătorești; - instanța a ignorat faptul că scopul specificat la art.206 Cod penal este exploatarea sexuală comercială, care nu a fost demonstrat prin materialul probator al cauzei și că de pe urma înlesnirii practicării prostituției A.Bosnea ar fi avut careva profituri; - pedeapsa stabilită lui A.Bosnea în baza art.264 alin.(1) Cod penal este una prea aspră, la care instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante privind comiterea infracțiunii, recunoașterea vinei, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și conștientizarea caracterului ilicit al acțiunilor sale;

- inculpatul A.Bosnea, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri pe capetele de acuzare în ce privește traficul de copii și proxenetismul, deoarece nu a comis infracțiunile imputate lui; - din declarațiile părților vătămate și a martorilor nu se deduce vinovăția sa în cele incriminate, fiindcă nici una din părțile vătămate nu a arătat la el ca persoană ce le-ar fi îndemnat la practicarea prostituției sau obținerea a careva foloase;

- avocatul M.Gafton în numele inculpatei L.Tataru, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul lipsei în acțiunile ei a componentei de infracțiune, invocând că inculpata ilegal a fost condamnată pentru fapte pe care nu le-a săvârșit, dânsa nu poate fi supusă răspunderii penale, deoarece de rând cu părțile vătămate practica prostituția, astfel nu a îndemnat, înlesnit practicarea prostituției cu tragerea de foloase de pe urma practicării de către părțile vătămate a acesteia; - instanța nu a luat în considerație că inculpata nu a cunoscut vârsta părților vătămate; - referitor la învinuirea în baza art.190 Cod penal, inculpata nu a avut intenția de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate;

- inculpata L.Tataru, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv dânsa nu a comis faptele pentru care a fost recunoscută vinovată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, apelurile declarate de către avocatul R.Medeleanu în numele inculpatului A.Bosnea și a inculpatului, au fost respinse, ca nefondate, și admise apelurile declarate de avocatul M.Gafton în numele inculpatei L.Tataru și de inculpată, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal și pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Tataru Liuba recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare.

Totodată, s-au menținut dispozițiile privind condamnarea lui L.Tataru în baza art.220 alin.(1), 220 alin.(2) lit.c) și 190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei, de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități în domeniul turismului, comerțului și gestionării societăților comerciale pe un termen de 5 ani.

Verificând probele examinate și apreciate de prima instanță, cât suplimentar cercetându-le în ședința de judecată, audiind repetat inculpații L.Tataru și A.Bosnea, partea vătămată xxxxxxx, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept reținută de prima instanță, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, și acestea cuprind elementele definiției condamnării, prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, mijloacele probatorii sunt admisibile, fiind apreciate just prin prisma art.101 Cod de procedură penală, ce demonstrează vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate, care întrunesc elementele constitutive ale acestora.

Instanța de apel pe capătul de învinuire prevăzut de art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b), d) și 220 alin.(2) lit.c) Cod penal a considerat că vinovăția ambilor inculpați se dovedește prin probele administrate și cercetate de prima instanță, și examinate suplimentar în instanța de apel, și anume prin: - declarațiile părților vătămate xxxx, xxxxx, xxxx, ale martorilor G.Baltă, A.Calmațui, I.Secureanu, I.Palagniuc, A.Cernov, R.Codreanu, procesele-verbale privind măsurile speciale de investigație din 20.02.2014, de examinare din 18.03.2014, a imaginii amplasată pe site-ul www.999.md, a stenogramelor din 13.02.2014 și 21.02.2014, de percheziție corporală a lui L.Tataru din 19.02.2014, de percheziție a saunei din str.xxxxxx, în taxiul 14999 de model „xxxxx”, cu n/î K AB xxxx din 19.02.2014, în xxxxxxxx, unde locuiau

L.Tataru și A.Bosnea, de examinare a descifrărilor telefonice din 27.03.2014, de confruntare din 26.03.2014 dintre xxxx și L.Tataru, dintre xxxx și L.Tataru, dintre xxxx și A.Bosnea, denunțul lui xxxx din 03.02.2014, informația eliberată de compania „Makler” SRL și procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier din 13.02.2014, tabelul foto și schița accidentului rutier, de examinare a stării de ebrietate nr.5703 din 24.03.2014, raportul de constatare medico-legală nr.580/D din 24.03.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.886/D din 29.04.2014 și declarațiile părții vătămate xxxxxx.

Astfel, instanța de apel a conchis că totalitatea probelor enumerate supra, cercetate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează integral vinovăția lui L.Tataru și A.Bosnea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal - recrutarea, transportarea, adăpostirea unui copil, în scopul exploatarei sexuale, comerciale în prostituție, săvârșită asupra mai multor copii, prin participație și art.42 alin.(5), 220 alin.(2) lit.c) Cod penal - proxenitismul, adică îndemnul, determinarea la prostituție și înlesnirea practicării prostituției, tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșită față de mai multe persoane, prin participație, iar a lui L.Tataru și în baza art.220 alin.(1) Cod penal - proxenitismul, adică îndemnul, înlesnirea practicării prostituției cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, și 190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe care pe capătul de acuzare art.206 alin.(3) Cod penal a exclus din acțiunile inculpaților semnul calificativ lit.d) - săvârșit de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală, deoarece în descrierea faptei infracționale în rechizitoriu acest calificativ nu a fost reținut.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatei L.Tataru se dovedește și în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, considerând că acțiunile întrunesc atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii - înșelăciunea și abuzul de încredere, deoarece inculpata prin înșelăciune a obținut de la xxxxx telefonul mobil, după care cu bunul însușit a plecat într-o direcție necunoscută, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, fapt dovedit și prin notificarea despre datorie din 09.01.2014, care a fost expediată către partea vătămată xxxx în temeiul căreia SC „Moldcell” SA a solicitat achitarea de către ultima a datoriei acumulate în mărime de 18905,90 lei.

La fel, instanța de apel a stabilit că și pe capătul de învinuire adus lui A.Bosnea în baza art.264 alin.(1) Cod penal, vinovăția acestuia a fost confirmată prin materialul probator administrat în urma cercetării probelor.

În ce privește dezacordul apelanților cu aprecierea probelor, instanța de apel a conchis că aceste motive exprimă opinia subiectivă a apelanților, iar invocarea că dâșii nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor imputate, nu poate fi reținută, de rând ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță, verificate și în instanța de apel, cert dovedesc faptele comise de L.Tataru și A.Bosnea,

astfel fiind justă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite și semnele componente ale infracțiunilor de care aceștia au fost recunoscuți vinovați.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului A.Bosnea, instanța de apel a considerat că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, acordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 84 Cod penal, reținând datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care au influențat asupra pedepsei, adică gravitatea infracțiunilor comise și scopul acestora.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatei L.Tataru în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal, instanța a ajuns la concluzia că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, deoarece nu a soluționat posibilitatea aplicării prevederilor art.79 alin.(3) Cod penal în privința ei, ținând cont de situația familială a inculpatei, care este una extrem de gravă și care are la întreținere doi copii minori, pe care instanța le-a apreciat drept circumstanțe excepționale, ce micșorează esențial gravitatea faptelor comise și a consecințelor lor, care, luate în ansamblu, permit de a-i micșora termenul pedepsei închisorii în baza acestei norme penale.

Astfel, instanța de apel, reținând persoana inculpatei L.Tataru, situația familială grea, că are la întreținere și educație 2 copii minori, precum și gravitatea infracțiunilor săvârșite, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, scopul de prevenire a fenomenului infracțional, precum și prevederile art.7, 61, 75, 79 și 84 Cod penal, a considerat rezonabilă aplicarea închisorii, sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, din care motiv a conchis de a casa sentința în partea pedepsei stabilite inculpatei în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.(b) Cod penal și în partea pedepsei definitive.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în privința lui L.Tataru, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța, la stabilirea pedepsei inculpatei L.Tataru, incorect a aplicat în privința acesteia prevederile art.79 Cod penal, deoarece faptul că inculpata are la întreținere copii minori, nu poate fi considerat ca o circumstanță excepțională, de rând ce acțiunile infracționale ale inculpatei au fost comise în privința minorilor și această circumstanță nu micșorează esențial gravitatea faptei după cum prevede art.79 Cod penal; - pedeapsa stabilită de prima instanță a fost corect individualizată și aceasta corespunde principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 Cod penal;

- avocatul O.Vîrlan în numele inculpatului A.Bosnea care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui A.Bosnea din lipsa elementelor infracțiunii, pe motiv că instanța nu a dat apreciere probelor administrate, care nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele imputate lui, ignorându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală; - nu au fost stabilite și nu au fost descrise circumstanțele care justifică soluția, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale urmau a fi verificate în instanța de apel; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate xxxxx, care fiind audiată în

instanța de apel a confirmat doar că la rugămintea lui L.Tataru inculpatul o singură dată a adus-o acasă pentru a avea grijă de copilul ultimei, fapt pentru care a fost remunerată; - instanța de apel formal s-a expus asupra inadmisibilității declarațiilor părții vătămate xxxxxxxx, deoarece ea fiind minoră a fost audiată cu încălcarea prevederilor legale de către organul de urmărire penală, și în procesul-verbal de audiere este incorect indicată data nașterii și anul; - nu există nici o probă care ar fi dovedit faptul primirii de către inculpat a careva profituri în urma exploatării sexuale comerciale a părților vătămate;

- inculpatul A.Bosnea care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că instanța nu a dat apreciere faptului că organul de urmărire penală nu a efectuat confruntarea întru înlăturarea tuturor divergențelor și contradicțiilor apărute între declarațiile inculpaților cu cele ale părților vătămate și a martorilor A.Calmațui, V.Țurcan, I.Secureanu, Iu.Palagniuc, A.Cernov, R.Codreanu, în ce privește comiterea infracțiunilor incriminate; - instanțele de fond au încadrat juridic greșit faptele de care a fost recunoscut vinovat, deoarece nu a fost demonstrat prin probe că dânsul cunoștea vârsta părților vătămate și nu a traficant copii în scopuri de exploatare sexuală; - dânsul nu a întreprins careva acțiuni de vânzare a copiilor și exploatare a muncii lor; - instanța nu a reținut că infracțiunea de trafic reprezintă acțiuni de transmitere a copilului altor persoane, aflați la întreținerea legală;

- inculpata L.Tataru care, fără a invoca vreun temei de drept prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fi achitată pe învinuirea în baza art.206 Cod penal, iar pe celelalte capete de acuzare să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, indicând că instanțele nu au dat o apreciere justă declarațiilor părții vătămate xxxxxxxx, care a explicat că banii în sumă de 50 %, din lucru în domeniul prostituției au fost transmiși lui A.Cernov, a martorilor A.Calmațui, care a afirmat că dânsa nu are nici o atribuție la traficant, transportare, ci a confirmat doar faptul că a fost manipulată de A.Cernov și pusă la responsabilitate pentru achitarea apartamentelor în care locuiau fetele, a martorului V.Țurcan, care a ascuns adevărul, fiindcă inițial afirmă că nu a fost transportată de A.Cernov, apoi indică că a fost transportată de ultimul de două ori; - pedeapsa stabilită de instanța de apel este una prea aspră, la care nu s-a reținut ca circumstanță atenuantă că mama sa este invalid de gradul doi și nu are dreptul de a fi tutore la copiii ei, precum și că anterior nu a fost trasă la răspundere penală; - remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanțele la judecarea cauzei nu au ținut cont de prevederile art.94, 251,338-340, 344, 412, 430-431 Cod de procedură penală; -instanța nu s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei pe învinuirea art.206 Cod penal i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece lipsesc probe ce ar dovedi darea sau primirea de plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia inculpatei L.Tataru din recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de procuror ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de procuror.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui L.Tataru și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei acesteia în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, considerând că instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa aplicată inculpatei, fără a ține cont că dânsa a comis o infracțiune deosebit de gravă îndreptată împotriva minorilor.

La acest capitol Colegiul penal remarcă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile părții generale a Codului penal, în special, prevederile art.79.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că instanța, la stabilirea pedepsei inculpatei L.Tataru a ținut seama de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatei, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia, prevăzute la art.75 Cod penal.

Instanța de apel, în temeiul art.79 alin.(3) Cod penal, a stabilit lui L.Tataru o pedeapsă sub formă de închisoare sub limita minimă a sancțiunii art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal, apreciind ca excepționale unele circumstanțe ale cauzei și anume, că L.Tataru are la întreținere doi copii minori - A.Tataru, născut la 23.03.2012 și A.Tataru, născută la 06.11.2014, fiind mamă solitară. Astfel, instanța de apel, apreciind această circumstanță ca excepțională, reținând prevederile art.79 Cod penal, i-a stabilit inculpatei o pedeapsă echitabilă, în termeni în care se poate obține corijarea și reeducarea acesteia.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referință procurorul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa inculpatei L.Tataru în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) Cod penal corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, fiind

individualizată conform prevederilor legale. Având în vedere că erori de drept comise de instanța de apel nu s-au stabilit, iar altele nu s-au invocat în recurs, acesta se consideră inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de inculpata L.Tataru.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1) – 16) ale normei vizate.

Recurenta în recurs nu a invocat nici un temei din cele prevăzute în norma susmenționată, dar din conținutul cererii de recurs se deduce temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, având în vedere că aceasta nu este de acord cu hotărârile pronunțate în cauză, prin care a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunilor imputate, invocând că nu a avut careva atribuție la traficarea părților vătămate, nu le-a transportat și nu le-a oferit clienți întru exploatarea lor sexuală, iar faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită pe art.206 alin.(3) lit.b) Cod penal; - în acțiunile ei lipsesc elementele infracțiunii de trafic de copii; - instanțele nu au dat o apreciere obiectivă declarațiilor părților vătămate; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - pedepsele aplicate pe celelalte capete de învinuire sunt prea aspre.

Analizând temeiurile de drept în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atât ale acuzării, cât și ale apărării, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, fapt ce face ca concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei L.Tataru în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b), 220 alin.(1), 220 alin.(2) lit.c) și 190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărârii instanței de apel și anume, declarațiile părților vătămate xxxxx, xxxxxxx, xxxxxxx, a martorilor I.Secureanu, I.Palagniuc, A.Cernov, R.Codreanu și probele scrise care, luate în ansamblu, nu trezesc careva dubii și dovedesc vinovăția lui L.Tataru în comiterea de comun acord cu A.Bosnea a infracțiunilor prevăzute de art.206 alin.(3) lit.b), 220 alin.(2) lit.c) Cod penal, descise detaliat în partea descriptivă a hotărârii instanței de apel.

Argumentul principal pe care îl invocă recurenta în recurs, este faptul că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele cauzei, inclusiv declarațiile părților vătămate, care urmau a fi apreciate critic și ale martorilor, care nu au confirmat scopul și intenția ei de a recruta, transporta, adăposti părțile vătămate minore în scopul exploatarei sexuale, comerciale în prostituție.

Însă, instanța de recurs reține că asupra acestor argumente și anume, privind intenția inculpatei și scopul acesteia de a recruta, transporta și adăposti părțile vătămate minore întru exploatare sexuală, precum și de ce acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii de trafic de copii, instanța de apel s-a pronunțat destul de motivat și detaliat, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia recurată, soluție descrisă și la pct.3 al prezentei decizii.

Totodată, Colegiul penal reține că întru realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.206 Cod penal, acțiunea se poate înfățișa sub oricare din următoarele modalități alternative de realizare - recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea victimei, darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra victimei, iar întru realizarea laturii subiective, aceasta se exprimă în vinovăție sub formă de intenție directă, motivul căreia poate fi interesul material, răzbunarea, gelozia, invidia, ura, năzuința de a facilita săvârșirea unei alte infracțiuni, scopul căruia se poate exprima prin exploatarea sexuală, comercială și necomercială, în prostituție sau industria pornografică.

Astfel, Colegiul penal reține că, latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit.b) Cod penal și-a găsit realizare efectivă în prezenta situație, fiindcă L.Tataru a adăpostit părțile vătămate în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a acestora, care erau minore, le-a recrutat, transportat la locurile de destinație, unde urmau să presteze servicii sexuale, în urma cărora a obținut și beneficiu material.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele inculpatei nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată.

Mai mult, Colegiul menționează că, temeiurile invocate de inculpată privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Solicitarea recurenței de a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, deoarece cea aplicată pentru infracțiunile de care a fost recunoscută vinovată este prea aspră, Colegiul penal o consideră neîntemeiată.

La acest capitol Colegiul atestă că, la stabilirea pedepsei inculpatei, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatei.

Totodată, instanțele de fond, luând în considerație că infracțiunile comise de inculpată, potrivit art.16 Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave, grave și deosebit de grave, de persoana acesteia, care anterior nu a fost atrasă la răspundere penală, just au conchis că corectarea și reeducarea ei nu poate avea loc decât prin izolare de societate.

Colegiul penal reține că, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatei L.Tataru, instanțele de fond au dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acesteia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora dânsa a fost declarată vinovată, ținându-se seama de prevederile art.61, 75, 79 și 84 Cod penal.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referință recurenta, vinovăția ei în săvârșirea infracțiunilor imputate cert a fost dovedită, iar pedeapsa aplicată este proporțională faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocatul O.Vîrlan în numele inculpatului A.Bosnea și de inculpat.

Din textul recursurilor declarate, rezultă că recurenții, invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, critică hotărârile instanțelor de fond, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b) și 220 alin.(2) lit.c) Cod penal, indicând că acesta nu a săvârșit faptele ce i s-au incriminat.

Potrivit art.427 alin.(1), pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

Analizând temeiurile invocate de recurenți, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul notează că, conform practicii judiciare stabilite, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Examinând argumentele recurenților și materialele cauzei, Colegiul constată că recurenții nu și-au motivat solicitările prin prisma temeiurilor de casare solicitate, insistând, de fapt, asupra unei alte aprecieri a probelor în speța examinată decât cea a instanțelor de judecată. Însă, potrivit prevederilor art.27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, instanța apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării și inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal. Totodată, Colegiul observă că motivele invocate în recursurile ordinare au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri detaliate și argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel just a constatat împrejurările cauzei, care relevă concludent și cert că inculpatul A.Bosnea împreună și de comun acord cu inculpata L.Tataru au recrutat, transportat și adăpostit copiii minori în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, și au îndemnat, determinat și înlesnit practicarea prostituției, tragând foloase de pe urma practicării prostituției de către părțile vătămate. Prin urmare, în cauză semnele faptelor prejudiciabile coincid cu semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma juridico-penală și faptele reținute în seama inculpatului poartă un caracter definit și cert.

Reținând cele enunțate mai sus, este declarativă invocarea părții apărării, precum că instanța nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate minore xxxxxxx care, în opinia recurenților, a fost audiată de către organul de urmărire penală cu încălcarea prevederilor legale, în procesul-verbal de audiere fiind incorect indicată data și anul nașterii, deoarece partea vătămată a fost audiată cu respectarea prevederilor art.111, 91 Cod de procedură penală, dat fiind că prin ordonanța din 19.03.2014, ca reprezentant legal al părții vătămate a fost recunoscută O.Frunză (f.d.12 v.2), iar faptul indicării incorecte a lunii și anului de naștere a părții vătămate în procesul-verbal, se consideră drept o eroare tehnică.

Lipsit de temei este și argumentul apărării, precum că organul de urmărire penală nu a efectuat confruntarea între inculpați și părțile vătămate xxxxx, Axxxxx, și martorii I.Secureanu, Iu.Palagniu, A.Cernov, R.Codreanu, întru înlăturarea divergențelor și contradicțiilor apărute în declarațiile acestora, deoarece la acea etapă a procesului penal inculpatul A.Bosnea, folosindu-se de drepturile și obligațiile sale care i-au fost aduse la cunoștință, considerând că există divergențe în declarațiile persoanelor nominalizate, nu a solicitat, în temeiul art.113 alin.(2) Cod de procedură penală, prin cerere, confruntarea cu aceste persoane.

Neîntemeiat este și motivul invocat de recurenți, precum că nu există probe ce ar dovedi faptul primirii de către inculpat a careva profituri în urma exploatării sexuale comerciale și înlesnirii practicării prostituției a părților vătămate. În acest sens, reieșind din faptul că A.Bosnea, fiind în relații de concubinaj cu L.Tataru, cu care locuia în același apartament, care a promis părților vătămate plată în mărime de xxxx lei pentru prestarea serviciilor sexuale, din care jumate de sumă urma să-i revină ei, cât și din procesul-verbal de examinare a imaginii amplasate pe site-ul www.999.md, unde în compartimentul „знакомства” de pe numele abonatului „love sex” este dat anunțul „девушка познакомится, без комплексов”, în care este indicat telefonul de contact

068173102, care aparține anume lui A.Bosnea, rezultă că inculpatul a acționat împreună și de comun acord cu inculpata L.Tataru cu scopul exploatării sexuale a părților vătămate minore, inclusiv și cu scopul înlesnirii ptacticării prostituției de către părțile vătămate majore, și obținerii foloaselor (profiturilor) de pe urma practicării prostituției de către acestea. Faptul dat se confirmă și prin procesul-verbal privind măsurile speciale de investigație - urmărirea vizială din 20.02.2014, potrivit căruia A.Bosnea, deplasându-se cu taxiul pe adresa bd.xxxxxxx, s-a întâlnit cu o doamnă, care i-a transmis o sumă de bani, după care s-a întâlnit pe str.xxxxxxx cu L.Tataru, care s-a urcat în același taxi deplasându-se pe adresa bd.xxxxx, ulterior din blocul dat au ieșit minorele xxxxxx și xxxxx, care au urcat în taxi și s-au deplasat în sauna din str.xxxxxxxxxx, unde L.Tataru le-a condus în saună, după care a ieșit și s-a urcat în taxi, fiind reținută de organele de poliție.

Declarativ este și argumentul inculpatului, precum că dânsul nu cunoștea vârsta părților vătămate, fapt ce vine în contradicție cu materialele cauzei și anume, a procesului-verbal de percheziție în xxxxxxx, unde locuiau L.Tataru și A.Bosnea, în cadrul căreia au fost ridicate buletinele de identitate pe numele lui xxxxxx și xxxxxxx, acte din care se deduce vârsta persoanelor nominalizate.

Cu referire la temeiul invocat de inculpatul A.Bosnea prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către inculpat decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire. Mai mult, recursul nu conține o motivare în baza căreia norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului decât cele incriminate.

Verificând hotărârile judecătorești contestate, prin prisma erorilor de drept invocate de recurenți, Colegiul penal constată ca fiind legale și întemeiate concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului A.Bosnea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42 alin.(5), 206 alin.(3) lit.b), 220 alin.(2) lit.c) și 264 alin.(1) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește și, în acest sens, nefiind necesară o reinterpretare a acestora.

Prin urmare, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise în art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia instanței cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75-76 Cod penal, au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, iar măsura de pedeapsă este stabilită acestuia în limita sancțiunilor normelor penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procuror, inculpata L.Tataru,

de avocatul O.Vîrlan în numele inculpatului A.Bosnea și de inculpat, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de avocatul Vîrlan Octavian în numele inculpatului Bosnea Artur și de inculpații Bosnea Artur și Tataru Liuba, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui Bosnea Artur și Tataru Liuba, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu